Dr hab. Alicja Kalus, prof. UO Instytut Psychologii, Uniwersytet Opolski

Relacje w rodzinie adopcyjnej. Kim jesteśmy dla siebie nawzajem?

Badacze rodziny chętnie odwołują się do założeń teoretycznych, które traktują rodzinę jako rzeczywistość relacyjną i dynamiczną. Szczególnie relacja rodzic – dziecko jest jednym z najbardziej eksplorowanych obszarów w psychologii. Ujmowanie rodziny adopcyjnej jako rzeczywistości relacyjnej jawi się jako szczególnie ważne i intersujące z uwagi na złożoność procesu kształtowania się relacji w rodzinie adopcyjnej i ich znaczenia dla prawidłowego rozwoju rodziny i jej poszczególnych członków.

Celem wykładu jest przedstawienie dotychczasowych ustaleń badaczy na temat specyfiki relacji w rodzinie adopcyjnej w wybranych fazach cyklu rozwoju rodziny. Ważne miejsce w wykładzie zajmować będą odniesienia do praktyki psychologicznej i terapeutycznej w pracy z rodziną adopcyjną rozumianą jako system wzajemnych oddziaływań jej członków. To, co odróżnia rodzinę adopcyjną od tej, która powstaje na drodze rodzicielstwa biologicznego jest: (1) brak powiązań genetycznych pomiędzy dzieckiem adoptowanym a jego rodzicami adopcyjnymi, (2) obecność rodziny biologicznej dziecka pomimo prawnego ustania tychże powiązań, (3) doświadczenie straty rodziny biologicznej u dziecka adoptowanego, (4) doświadczenie straty u rodziców adopcyjnych, które najczęściej dotyczy niepowodzeń prokreacyjnych, (5) tworzenie rodziny adopcyjnej ma miejsce w różnych okresach rozwoju dziecka i rodziców adopcyjnych, a w sposób szczególny z pominięciem okresu prenatalnego i noworodkowego. W temacie wykładu sformułowano pytanie: Kim jesteśmy dla siebie nawzajem? Odpowiedzi na tak sformułowane pytanie poszukiwać będę w odniesieniu do wyżej przedstawionej specyfiki rodziny adopcyjnej. Podstawą do rozważań będą wyniki aktualnych wyników badań ilościowych i jakościowych nad rodziną adopcyjną, jak również wieloletnie doświadczenia w pracy psychologicznej z rodzinami adopcyjnymi

Dr Anna Jarmołowska, Instytut Psychologii, Uniwersytet Gdański

Nadużycia seksualne wobec dzieci z perspektywy biegłego sądowego

Wykład będzie oparty na doświadczeniach klinicznych Autorki, która na co dzień pracuje z małymi dziećmi wykorzystywanymi seksualnie przez bliskie osoby. Podczas wykładu zostaną przedstawione studia przypadków.

Mgr Julita Kielińska, Katedra Psychologii, Uniwersytet Humanistyczno – Przyrodniczy im. J. Długosza w Częstochowie

My vs oni - o postawach Polaków wobec Ukraińców w kontekście identyfikacji społecznych

Prezentacja podejmie refleksję nad postępującym procesem globalizacji, jako czynnikiem zmieniającym zakres identyfikacji społecznych. Wystąpienie skupione będzie szczególnie wokół koncepcji identyfikacji z ludźmi na całym świecie, jako przykładzie szerokiej identyfikacji społecznej i jej możliwych powiązaniach z postawami wobec grup obcych.

Przedstawione zostaną wyniki badań własnych dotyczących związku pomiędzy identyfikacją z ludzkością, a postawami wyrażanymi przez Polaków wobec Ukraińców.

Mgr Karolina Janik, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Jana Pawła II

Relacje w rodzinie a kształtowanie i rozwój inteligencji emocjonalnej

Ponieważ rodzina odgrywa ważną rolę w rozwoju umysłu i osobowości dziecka w dzieciństwie, ważne jest, aby:określić, jakie konkretnie społeczne i psychologiczne czynniki rodzinne są najważniejsze dla rozwoju inteligencji emocjonalnej.

Zimna komunikacja w rodzina negatywnie koreluje z poziomem inteligencji emocjonalnej. Przyjęty styl komunikacji w interakcji rodziców z dziećmi może wywoływać później nieokiełznane emocje dziecka. Badania pokazują, że agresywność, niemożność powstrzymania się, chociaż najprawdopodobniej determinowane jest różnymi czynnikami, może być związane ze stylem porozumiewania się w rodzinie. Ważny jest nie tylko obiektywny związek emocjonalny między rodzicami a dziećmi, ale także subiektywna ocena tego powiązania przez samo dziecko lub z perspektywy czasu, kiedy to dziecko staje się osobą dorosłą. Innymi słowy, istnieje związek między wymiarami EI (postrzeganie, rozumienie, asymilacja i kontrola emocji) a subiektywnie odczuwanymi ciepłymi relacjami z rodzicami.

Wiele badań potwierdza znaczenie więzi emocjonalnych między rodzicami a dziećmi. Okazuje się, że istnieje związek między zdolnością rodzica do kontrolowania emocji a takim rozwojem zdolności u dzieci, dlatego istotne jest aby podejmować interwencje służące rozwoju inteligencji emocjonalnej już od najmłodszych lat.

Niniejsze wystąpienie ma na celu prezentację wybranych dotychczasowych badań w obszarze znaczenia relacji rodzinnych w kontekście rozwoju inteligencji emocjonalnej.